

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 5T/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117010237
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Vereš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7117010237.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Vereša a členov senátu Mgr. Gabriely Záhoráckovej a Heleny Červeňáckovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. júna 2019 v Košiciach takto

rozhodol:

Obžalovaný:
J. L., nar. XX. októbra XXXX v W., trvale bytom U. č. XX,

uznáva sa za vinného, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 16.11.2015 v čase približne od 08.25 ho. do 08.55 hod. vykonal krádež v predajni zlatníctva SALIEN so sídlom Mäsiarska 19 v Košiciach, ktorej majiteľom je N.. U. K., nar. XX.X.XXXX, bytom W., U. XX, tým spôsobom, že keď predavačka T.. U. U., nar. XX.X.XXXX, opustila uvedenú predajňu za účelom iných služobných záležitostí a predajňu zabezpečila uzamknutím vonkajších aj vnútorných vchodových dverí do predajne, jej pohyb sledoval J. L. a prostredníctvom mobilného telefónu dával informácie ďalšiemu páchatelovi o tom, kde sa menovaná predavačka nachádza, pričom ďalší páchatel so zatiaľ presne nestotožneným mužom v uvedenej dobe vnikli do predajne cez uzamknuté vonkajšie aj vnútorné vchodové dvere, ktorých zámky odomkli bez poškodenia nezisteným predmetom so stopami, aké zanechávajú špeciálne zhotovené prípravky (planžety) a presunuli sa na predajnú plochu, odkiaľ z troch sklenených vitrín pultu, z dvoch sklenených okenných vitrín a zo sklenenej vitríny stene za pultom odcudzili 1ks dámsky náhrdelník a 1ks náramok z bieleho kovu, 2 ks manžetových gombíkov z bieleho kovu, 1 ks dámskej súpravy z bieleho kovu, ktorá pozostávala z náušnic, prsteňa, privesku a retiazky, 28 ks obrúčok z bieleho kovu, 72 ks obrúčok z bieleho a žltého kovu, 261 párov náušnic z bieleho a žltého kovu, 228 ks dámskych prsteňov z bieleho a žltého kovu, 19 ks náramkov z bieleho a žltého kovu, 58 ks retiazok z bieleho a žltého kovu a taktiež násilným spôsobom vytrhli uzamykací zámok s časťou skla na sklenenej vitríne v poradí štvrtej na ľavej stene predajne, tej spodnej časti, odkiaľ odcudzili 3 ks hodínok zn. Armand Nicolet Trameland a následne z predajne odišli opäť cez vnútorné a vonkajšie vchodové dvere predajne, pričom krádežou vyššie uvedených vecí spôsobili N.. U. K. škodu vo výške 50.170,82 eur a poškodením vitríny a iného zariadenia škodu nepatrnej hodnoty,

t e d a

- spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil takým činom značnú škodu, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania, vlámaním,

č í m s p á c h a l

- zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a, b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona.

A za to mu súd

u k l a d á

podľa § 212 ods. 4, § 38 ods. 5 a § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 78 (sedemdesiatosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkonu trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd súčasne zrušuje výrok o trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 18/2013 zo dňa 7. decembra 2017, ktorým bol odsúdený podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, podľa § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon súd podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona podmienene odložil a zároveň určil probačný dohľad nad jeho právaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu na 2 roky a zároveň v zmysle § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného Ing. U. K., nar. XX. septembra XXXX v L., trvale bytom W., U. č.XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, listinnými dôkazmi a dospel ku skutkovým zisteniam uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Prehľad vykonaných dôkazov:

Obžalovaný J. L. využil svoje zákonné právo a odmietli vypovedať.

Svedok N.. U. K. vo svojej výpovedi uviedol, že je majiteľom predajne Salien. V uvedený deň bola v predajni iba jeho zamestnankyňa pani U., ktorá po príchode do predajne mu oznámila, že došlo ku krádeži. Svedok ihneď volal políciu a po príchode do predajne už videl policajtov, ktorí už vykonávali úkony. Škodu si uplatnil z dôvodu, že mu vznikla ako škoda tzv. časová, za ktorú bolo možné daný výrobok predať, teda jeho adekvátne nákupná cena, marža, DPH, ktorú musel odvieť štátu.

Svedkyňa T.. U. U. vo svojej výpovedi uviedla, že v uvedený deň o 8:30 opustila predajňu a šla na poštu. Na predajni uzamkla vnútorné aj vonkajšie dvere. Po príchode z pošty okolo 8:55 videla, ako zo zámku prvých dverí steká nejaká lepkavá tekutina a zámok sa ťažko otváral a druhé dvere boli otvorené. Obžalovaného L. stretla pred pošťou, kde stál a telefonoval, obžalovaný J. sa pred krádežou pohyboval okolo predajne s kamerou namontovanou na bicykli.

Svedok Y. P. vo svojej výpovedi uviedol, že je splnomocnenec poisťovne Union. Poškodený N.. U. K. - Salien je ich klientom a má s nim uzatvorenú poisťnú zmluvu. Dňa 18.11.2015 im poškodený K. oznámil, že došlo k odcudzeniu vecí z predajne, pričom následne poškodený doručil aj všetky potrebné materiály. Dodnes nebola zo strany poisťovne uhradená poisťná suma. (č. l. 357 - 364)

Svedkyňa N.. T. K. vo svojej výpovedi uviedla, že 16.11.2015 išla do práce a pri zlatníctve Saliem videla dvoch mužov, ktorí stáli pri dverách a rozprávali sa. Opoznať by ich nevedela. (č. l. 442 - 445)

Svedok N. V. vo svojej výpovedi uviedol, že osobné motorové vozidlo značka Škoda Octavia, na ktorej bola vykonaná prehliadka patrí L. X., ktorý mu ju dal, nakoľko žije s jeho dcérou. V prípade zaistených vecí, tak mobilný telefón Nokia 3310 dostal od známeho, SIM karta s číslom XXXX XXX XXX je jeho, USB

klúč Intenso je rovnako jeho. V prípade stolného počítača svedok uviedol, že mu ho daroval obžalovaný J. L.. (č. I. 46 - 449)

Svedok U. W. vo svojej výpovedi uviedol, že je správcom budovy na ulici Mäsiarskej č. 19 v Košiciach., kde vedľa sa nachádza zlatníctvo Salien. Asi mesiac pred krádežou videl neznáme osoby, ako sedia v blízkosti zlatníctva popíjajú kávu. Približne 2 týždne pred krádežou videl skupinu troch alebo štyroch mužov, ako stoja pred predajňou Salien. (č. I. 454 - 457)

Zo zápisnice o rekognícii vyplýva, že svedkyňa T. U. U. pri prvej rekognícii označila osobu na fotografii pod poradovým číslom 6 a pri druhej rekognícii osobu pod fotografiou číslo 3. (č. I. 479 - 481)

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie vyplýva, že ako predmet skúmania bola predložená asymetrická cylindrická vložka značky FAB 2024 a tri príslušné kľúče. Vo vnútorných častiach funkčného mechanizmu dlhšej strany cylindrickej vložky boli zistené mechanoskopické stopy nepochádzajúce od kľúčov, ktoré nasvedčovali násilnú manipuláciu cudzím predmetom. Charakterovo tieto zodpovedali stopám, aké zanechávajú špeciálne zhotovené prípravky (tzv. planžety), pri bezkľúčovom spôsobe odomykania cylindrických vložiek. Cylindrická vložka nebola funkčná z jej dlhšej strany, v dôsledku znefunkčnenia niektorých častí jej vnútorného funkčného mechanizmu, po vnesení sekundového lepidla do kľúčového otvoru valca dlhšej strany cylindrickej vložky.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická informatika, ktorý vyhotovil N. L. T. L.. na čl. 610-657, vyplýva záver, že z funkčných mobilných telefónov a SIM kariet boli extrahované dáta a tieto sú archivované v adresároch. Z funkčných pamäťových médií boli vytvorené obrazy, ktoré sú archivované v príslušných adresároch. Z každého pamäťového média bol vytvorený obraz, ktorý je archivovaný v adresári príslušného predmetu. Z funkčných mobilných telefónov a SIM kariet boli extrahované dáta vo forme reportov, reporty sú archivované v adresároch príslušného predmetu. Všetky dáta z predložených predmetov výpočtovej techniky, ako aj príslušná dokumentácia v elektronickej podobe sú archivované na externom disku.

Z úradného záznamu na čl. 659-660 je zrejماً vykonaná analýza SD karty, D. kľúča značky Kingston a stolového PC bez výrobného čísla.

Z úradného záznamu na čl. 682 je zrejماً analýza zvukového záznamu súborov na externom nosiči dát - CD.

Zo znaleckého posudku z odboru kriminalistika, odvetvie fonoskopia, ktorý vypracovala T. H. K. na čl. 697-708 vyplýva záver, že predložené sporné materiály sú upotrebitelné na skúmanie za účelom individuálnej identifikácie hovoriacej osoby. Na základe vykonaných analýz a komparácii je možné konštatovať, že hlas muža označený ako sporný materiál - spr1 a spr3 s veľkou pravdepodobnosťou patrí mužovi, ktorého hlas je označený a porovnávací materiál - por1, teda J. L.. Na základe vykonaných analýz a komparácii je možné konštatovať, že hlas muža označený ako sporný materiál - spr2 a spr4 s veľkou pravdepodobnosťou patrí mužovi, ktorého hlas je označený a porovnávací materiál - por2, teda T. J..

Z prepisu záznamu telekomunikačnej prevádzky na čl. 828-832 je zrejماً, že ide o komunikáciu medzi osobami, ktoré sa zúčastnili na páchaní skutku, ktorý je predmetom konania v tejto veci.

Z úradného záznamu na čl. 834 je zrejماً analýza mobilných telefónov zaistených dňa 8.12.2015 počas domovej prehliadky v rodinnom dome na Kosatcovej 7.

Z úradného záznamu na čl. 914 a následnej fotodokumentácie na čl. 915-934 je zrejماً analýza obrazových záznamov z čerpacej stanice OMV Prešovská cesta v Košiciach a Štátneho divadla v Košiciach.

Z obrazovo zvukových záznamov na čl. 661 je zrejماً detailný pohľad na kľúčovú vložku na dverách bližšie neidentifikovateľného objektu.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky na čl. 720-723 na ulici Kosatcovej č. 7 v Košiciach je zrejmé, že boli odňaté pod poradovým číslom 35 SD karta a pod poradovým číslom 37 D. kľúč značky Kingston. Z uvedenej zápisnice je zároveň zrejmý rozsah poučenia osoby, u ktorej bola prehliadka vykonaná.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov na čl. 814 vyplýva, že bol odňatý pod poradovým číslom 4 1 ks stolný PC bez výr. č. a značky v batožinovom priestore. Z uvedenej zápisnice je zároveň zrejmý rozsah poučenia osoby, u ktorej bola prehliadka vykonaná.

Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 63/2006 na čl. 1191-1192 vyplýva, že obžalovaný J. L. bol rozsudkom v predmetnej veci odsúdený pre trestný čin brania rukojevníka podľa § 234a ods. 1 Tr. zák. č. 140/1960 Zb., ktorý je, v zmysle ustanovenia § 437 ods. 1 zák. č. 300/2005 Z.z., zločinom. Uvedené odsúdenie nebolo zahladené.

Z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 18/2013 na čl. 1429-1433 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, podľa § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon súd podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona podmienene odložil a zároveň určil probačný dohľad nad jeho právaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu na 2 roky a zároveň v zmysle § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Predmetný skutok pritom spáchal dňa 11.7.2010.

Zo správy KR PZ a písomného záznamu na čl. 826 a čl. 827 vyplýva, že písomný záznam vyhotovený z odpočúvania a záznamu telekomunikačných činností mobilnej telefónnej stanice v akcii s krycím názvom „N.“, vykonaného Policajným zborom v dobe od 1.10.2015 do 8.12.2015 na základe rozhodnutia Krajského súdu Košice so sídlom Košice, Štúrova 29, č.: KS KE-V-XXX-X/XXXX-XNtt/XX/XXXX-X, zo dňa 1.10.2015, ktorým Krajský súd Košice v zmysle § 36 zákona č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, v súlade s § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 166/2003 Z. z. podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, udelil súhlas na odpočúvanie a zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky na telefónnom čísle XXXXXXXXXX XXX u osoby J. L., nar. XX.XX.XXXX, U. č. XX, okr. U. na dobu od 1.10.2015 do 31.12.2015.

K vykonanému dôkazu súd pripomína, že uvedená správa už bola prečítaná ako listinný dôkaz na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.3.2017 (čl. 1050), avšak s poukazom na uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. XTo XX/XXXX, kde mu súd vykonanie tohto úkonu výslovne uložil, tak súd urobil znova. V tejto súvislosti je ale potrebné uviesť, že povinnosť vykonať ako súčasť dôkazu takúto správu, vyplývajúcu z ustanovenia § 270 ods. 2 posledná veta Tr. por., sa vzťahuje len na zvukový, obrazový alebo obrazovo - zvukový záznam, teda na inštitút upravený v ustanovení § 114 Tr. por. Pre úplnosť je potrebné pripomenúť, že v predmetnej veci takýto dôkaz zabezpečený ani vykonaný nebol., ale bol vykonaný len dôkaz odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky v zmysle § 115 Tr. por., čo je úplne iný inštitút Trestného poriadku. Vykonanie takéhoto dôkazu teda možno považovať za fakultatívny spôsob doplnenia dokazovania na hlavnom pojednávaní, avšak jeho vynucovanie nemá oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. KS KE - V-XXX-X/XXXX-XNtt/XX/XXXX-X zo dňa 1.10.2015 toto rozhodnutie nemohlo byť vykonané na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz a to z toho dôvodu, že uvedené rozhodnutie tvorí utajovanú prílohu na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a stále je vedené v režime vyhradené, pričom s uvedenou skutočnosťou je možné sa oboznámiť, tak ako konštatoval aj odvolací súd, v zmysle zákona č. 215/2004 Z. z., pričom z predmetného zberného spisu je zrejmé, že tak obžalovaný, aj jeho vtedajší obhajca, už urobili. Po preskúmaní uvedeného rozhodnutia súd konštatuje, že rozhodnutie má všetky náležitosti, vrátane dostatočného odôvodnenia na zákonom predpokladaný postup.

K výroku o vine:

Po takto vykonanom dokazovaní, podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu

jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru o vine obžalovaného.

Obžalovaný využil svoje zákonné právo a odmietol k veci vypovedať. Vo vyhlásení o vine, ako aj v záverečnej reči, resp. v poslednom slove uviedol, že sa cíti byť nevinným. Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti jednoznačne usvedčuje záznam telekomunikačnej prevádzky telefónneho čísla XXXXXX XXX XXX obžalovaného J. L., vykonanej na základe rozhodnutia Krajského súdu Košice sp. zn. KS KE-V-XXX-X/XXXX-XNtt/XX/XXXX-X zo dňa 1. októbra 2015. Z prepisu uvedeného záznamu telekomunikačnej prevádzky je nad akúkoľvek pochybnosť zjavné, že osoby tam komunikujúce sa zúčastnili na páchaní predmetnej trestnej činnosti tak, ako je to uvedené v obžalobe. V podstate ide o priamy zvukový „prenos“, z ktorého je nad akúkoľvek pochybnosť zjavné, že zatiaľ čo jedna osoba monitoruje pohyb svedkyne T. T. U., ďalšia skupina osôb vykonáva vlámanie do predmetného objektu. S poukazom na takto zachytený priebeh skutkového deja, uvedený dôkaz súd vyhodnotil dôkaz ako priamy dôkaz. Okrem spomínaného priameho dôkazu obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje aj nepriamy dôkaz a to znalecký posudok z odboru kriminalistika, odvetvie fonoskopia, ktorý vypracovala T. H. K., z ktorého vyplýva záver, že hlas na vyššie uvedenom zázname telekomunikačnej prevádzky patria s veľkou pravdepodobnosťou obžalovanému J. L.. Uvedený dôkaz možno považovať za nepriamy dôkaz a v kontexte s vyššie uvedeným priamym dôkazom, záznamom telekomunikačnej prevádzky, jednoznačne identifikuje obžalovaného ako páchatela trestnej činnosti. Pokiaľ ide o zákonnosť zabezpečenia porovnávacieho materiálu v procese znaleckého dokazovania, ktorý bol získaný zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania v inej veci, súd poukazuje na ust. § 160 Tr. por., ktoré takýto postup vyslovene predpokladá. Súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie obžaloby, kde sa prokurátor touto problematikou nadštandardne zaoberal a s uvedenými argumentmi sa súd plne stotožnil.

V prípravnom konaní boli zabezpečené aj ďalšie dôkazy, ktoré však podľa názoru súdu neboli vykonané zákonným spôsobom a preto na ne súd v procese hodnotenia dôkazov v konečnom dôsledku neprihliadol. Súd neprihliadol na obrazové záznamy ako dôkazné prostriedky získané z SD karty, D. kľúča značky Kingston získaných pri domovej prehliadke na ulici W. č. X v W. u obžalovaného J. L. a stolného PC získaného pri prehliadke iných priestorov - OMV Škoda Octavia ev. č. KE S., ktoré mal v držbe N. V. a to z toho dôvodu, že ani pri jednom z týchto úkonov neboli osoby, u ktorých sa vykonávali tieto prehliadky, poučené o práve byť pasívny, vec nevydať, čo je v súlade so zásadou „nemo tenetur se ipsum accusare“, teda zákaz donútenia k priznaniu, nakoľko v zmysle tejto zásady, ktorá je súčasťou práva na obhajobu garantovaného článkom 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd má každý právo neprispievať žiadnym aktívnym spôsobom k svoju obvineniu (zákaz sebaobviňovania).

Obžalovaný J. L. svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods.4 písm. a, b) Tr. zákona po stránke objektívnej v tom, že sa vlámal do objektu zlatníctva, kde odcudzil rôzne predmety z drahých kovov vo výške dosahujúcej sumu 50.172.82 Eur, čím spôsobil značnú škodu a po stránke subjektívnej sa obžalovaný dopustil konania v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

K výroku o treste:

Obžalovaný J. L. má v registri trestov celkom tri záznamy. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 18/2013 zo dňa 7. 12.2017 podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, podľa § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon súd podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona podmienene odložil a zároveň určil probačný dohľad nad jeho právaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu na 2 roky a zároveň v zmysle § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Predmetný skutok pritom spáchal dňa 11.7.2010.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a obžalovanému v zmysle § 37 písm. m) priťažuje skutočnosť, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený.

Súd obžalovanému J. L. uložil podľa § 212 ods. 4, § 38 ods. 5, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 78 mesiacov nepodmienečne teda tak, že mu zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov, pretože opätovne spáchal zločin (rozsudok OS Košice II sp. zn. 4T 63/2006), pričom uvedený skutok spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok OS Humenné 4T 18/2013). Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh aj výšku, súd považuje za nevyhnutný a zároveň dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí iných od páchania trestných činov.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na skutočnosť, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, už bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (rozsudok OS Košice II 4T 63/06).

K výroku o náhrade škody:

Súd poškodeného N. U. K. s nárokom na náhradu škody odkázal, v súlade s ustanovením § 288 ods. 1 Tr. por., na civilný proces a to z dôvodu, že na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, pričom súd spoluobžalovaného T. J. vylúčil na samostatné konanie a nebolo by ani spravodlivé rozhodovať o náhrade škody v prípade jediného páchatel'a, keďže je z obžaloby zrejmé, že predmetný skutok mal byť spáchaný v spolupáchateľstve.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice I. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.